

La IV Exposició **DONES DE SANT VICENÇ** és una iniciativa de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt que ha estat possible gràcies a la col·laboració imprescindible de dotze dones del nostre poble que han accedit a compartir una part de la seva història de vida amb tots nosaltres.

Cada esbós biogràfic dóna una visió de l'evolució del paper de la dona a la nostra societat. Si bé, actualment s'han generat avanços en relació a la igualtat entre homes i dones, encara queda molt camí per recórrer. Així doncs, seguirem reivindicant els nostres drets, seguirem lluitant per la igualtat de gènere en tots els àmbits: familiar, laboral, social..., sempre amb una actitud integradora que ens permeti avançar junts, homes i dones, per aconseguir una societat justa, sense desigualtats ni discriminacions.

L'Ajuntament vol agrair especialment a la **Joana**, l'**Alodia**, l'**Àngels**, l'**Aurea**, la **Carme**, la **Ingrid**, la **Leonor**, la **Lobna**, la **Lolita**, la **Matilde**, la **Montserrat** i a la **Silvia** per la seva implicació en la IV Exposició **DONES DE SANT VICENÇ** i també al Grup Fotogràfic Sant Vicenç de Montalt per la seva generositat i col·laboració.

JOANA FERNÁNDEZ

Soy Joana, una mujer de 57 años, casada y con tres hijos: dos chicos y una chica, de 36, 32 y 17 años respectivamente.

Soy la mayor de cinco hermanos y desde muy joven tuve que trabajar dentro y fuera de casa para ayudar al buen funcionamiento de la economía de la familia.

Me casé a los 20 años, con mucha ilusión, para poder independizarme y crear mi propia familia, pero no fue nada fácil.

Siempre he sido positiva con las situaciones que se me han presentado en la vida y he luchado con todas mis fuerzas para alcanzar mis objetivos y ayudar a los míos a alcanzar los suyos.

En la madurez de mi vida y, mirando atrás, creo que en mi época las mujeres teníamos demasiadas obligaciones e imposiciones. En el momento actual, las mujeres han de ser libres para sus actos y no tener imposiciones.

ALODIA FURNÓ

Sóc Maria Alodia, tinc 72 anys i vaig néixer a Barcelona, al Passeig de Gràcia, al barri de l'Eixample. Sóc la gran de dos germans. Vaig estudiar fins al batxillerat a les religioses Mercedàries.

Als 16 anys vaig començar a treballar d'administrativa a l'empresa Publicitat Roldós. Com he estat molt activa, després de la jornada de treball anava a estudiar comptabilitat i tall i confecció; ja que sempre m'ha agradat el món de la moda.

Per aquells temps es va posar de moda anar als "guateques". Nosaltres, la gent jove, muntàvem festes a les cases on menjàvem, bevíem.. i sobretot ballàvem molt. Un 21 d'abril de 1963, en un d'aquests guateques, vaig conèixer al meu marit. El 26 de juliol de 1968, quan tenia 22 anys, ens vàrem casar.

A l'any 1969 va néixer la meva filla Iolanda i, després d'un any i mig, va néixer el meu fill Jordi. Vaig decidir deixar de treballar uns anys i dedicar-me a la criança dels meus fills i la cura dels meus pares que un temps després van morir. Quan els meus fills eren una mica més grans, vaig incorporar-me una altra vegada a la vida laboral, dedicant-me a les vendes i promocions de moda.

Per aquella època estiuèjvem a Caldetes i anàvem d'excursió a Sant Vicenç. Ens agradaven molt els seus paisatges amb les vinyes i el mar. Poc a poc, vàrem conèixer santvicentins i santvicentines decidint, l'any 1999 venir a viure definitivament a Sant Vicenç.

A Sant Vicenç em van proposar treballar de monitora infantil. Em vaig treure el títol de monitora i, fins la meva jubilació, m'he dedicat a això.

Tinc cinc néts, tres nenes de la meva filla Iolanda. Les tres nétes són molt bones patinadores i han aconseguit títols importants. El meu nét, fill d'en Jordi, practica el tennis i també el bàsquet i la meva néta, li encanta l'equitació.

No cal dir que els meus néts són el meu orgull i la meva alegria. Les meves aficions són jugar al tennis, llegir i actualment jugo a la canasta amb les meves amigues.

La meva filla Iolanda és la presidenta de l'Associació Donactiva. Una entitat que organitza activitats com ara tai-chí, ioga, balls, etc.. Vaig començar a ajudar-la dins la junta de sòcies i fins ara col·laboro en tot el que puc.

Moltes gràcies

ÀNGELS PUJOL

A tots els que vulgueu saber una mica de mi us diré que, vaig néixer a Vilassar de Mar el dia 30 de desembre de 1977, una mica més i li dono el raïm d'any nou als meus pares.

La meva infantesa la vaig viure a la casa de pagès que teníem a Vilassar amb gossos, conills i gallines i ajudant als pares a tirar planter de coliflor o corrent entre les mongetes tendres perquè em perseguien borinots. En guardo un record molt afectuós de tota aquella època.

Vaig iniciar els meus estudis d'EGB al Col·legi Pérez Sala, però els pares em van canviar al Col·legi Immaculada Concepció de Vilassar de Dalt on vaig repetir curs perquè era la petita de la classe i anava molt malament. En canviar d'escola vaig començar a treure molt bones notes i això em va motivar molt per continuar estudiant.

A l'acabar BUP i COU vaig iniciar els meus estudis universitaris fent la carrera d'Odontologia a la Universitat Internacional de Catalunya i en aquells anys vaig descobrir que la Periodòncia (especialitat que s'encarrega de tractar les malalties de la geniva) era el que més m'agradava. Així que quan vaig acabar la meva formació en Odontologia vaig decidir formar-me en l'especialitat de Periodòncia, per la qual cosa vaig fer un màster en Periodòncia i Implants de 3 anys a la Universitat de València i mentre feia el màster vaig iniciar el Doctorat. Així que vaig estar vivint a València durant 3 anys i el Màster el vaig acabar l'any 2007 on vaig tornar cap a casa i l'any 2013 vaig culminar la meva formació acadèmica amb el Doctorat en Odontologia.

Actualment gaudeixo de la meva professió i de la meva especialitat a la Clínica Santvidental de Sant Vicenç de Montalt; lloc on tinc actualment la meva residència. També compagino la meva feina anant com a docent a formar alumnes que estan cursant el màster de Periodòncia a la Universitat Internacional de Catalunya i donant o organitzant cursos i conferències en congressos que s'organitzen de la meva especialitat o bé dirigint tesis doctorals d'altres alumnes o estant present com a tribunal de tesis doctorals que es presenten.

El poble em dóna tranquil·litat per viure, em dóna feina per sentir-me realitzada com a professional de l'Odontologia i hi tinc a quasi tota la meva família, per la qual cosa no es pot demanar res més.

AUREA GARCIA

Me llamo Aurea Garcia y os voy a contar mi historia de vida para conmemorar el día de la DONA TREBALLADORA.

Nací en un pequeño pueblo de León en el que viví hasta los 22 años. En ese momento me di cuenta que el pueblo se me había quedado pequeño, y di el salto a Barcelona. En aquel tiempo ya había aprendido a coser pero quería mejorar las técnicas. A mis padres les dije que me iba para una temporada, pero después Barcelona me fue atrapando y no quise volver, porque quería estudiar Patronaje Industrial y Moda.

En el año 1970 empecé a trabajar con algunos diseñadores de alta costura como Pertegaz , Carmen Mir y Peter Aedo. Al cabo de un año conocí a Pedro, mi marido, (es todo un personaje). Aquí en Sant Vicenç es muy querido por todos. Tengo 3 hijos y dos nietos que son mi pasión.

Pedro es una persona invidente, y yo he colaborado mucho con la ONCE en todas las actividades y cursos, para adaptarme y poder ayudar a mi marido.

En el año 1999 decidimos venir a vivir a Sant Vicenç de Montalt y, aunque al principio me costó mucho adaptarme, me di cuenta que “si el pueblo no viene a ti, tú tienes que ir al pueblo”. Así que fui al Concierto de Verano del *Orfeó*, porque me apasiona la música y me gusta cantar. Desde ese día empecé a ir al *Orfeó* a cantar. También voy a clases de Pintura con el Jordi Pallarés. Soy de la *Colla Gegantera* y participo en las fiestas de los pueblos. Me encanta ir de excusión porque me gusta mucho viajar y conocer nuevas culturas y gastronomía de cada zona.

Actualmente doy clases de costura en la *Associació de Gent Gran els Xurravins*. Todo el mundo que quiera venir, allí estaré. Todas las clases me encantan, tanto las que doy, como las que recibo. En realidad soy una persona muy activa.

Me gusta mucho el pueblo donde vivo. Me encanta la fiesta de Invierno o la fiesta de Sardanas que se hace en la plaza; ésta es la que más disfruto. Mi favorita es la *Misa del Autor Lorenzo Perosi*.

Me encanta hablar con la gente que, por cierto, conozco a mucha. Creo que puedo decir que este pueblo me ha ADOPTADO.

CARME TORNÉS

Vaig néixer a Sant Vicenç de Montalt i al llarg de la meva vida sempre he estat unida al poble. A l'escola vaig ser de les generacions que vam poder gaudir de les ensenyances de la senyoreta Dominique, i uns anys després vaig anar a cursar el Batxillerat nocturn a Mataró.

Ja des de la meva joventut tenia els ideals que tota la vida m'han acompanyat: viure pels altres i pel meu país. De joveneta, amb la colla de joves del Delme preparàvem xerrades, sortides a la muntanya i altres actes que donaven sentit i alegria a la vida.

Estic casada i tinc dues filles i dos néts que són la meva debilitat, quan els veig arribar de lluny i em criden "¡AIA!!!!!" amb els braços oberts, la cara se m'omple de felicitat.

He treballat tota la vida com Administrativa; actualment estic jubilada i tinc més temps per poder invertir amb les coses i les persones que m'omplen; tot i així, segueixo mantenint un lligam actiu amb el nostre poble, ja que participo de l'Assemblea Nacional Catalana del municipi, sóc la Secretària de la Junta directiva de " Els Xurravins" i sóc Tresorera de la Junta de Montaltrek.

Una de les meves grans passions és viatjar i, sempre que puc, intento aprofitar les ocasions per sortir a conèixer món. He fet tastets de tots els continents del món, menys a Oceania, la qual espero conèixer aviat! Les meves aficions són gaudir d'estones tranquil·les amb la companyia d'un bon llibre, veure pel·lícules i anar al teatre. També adoro els animals i la natura i sempre que puc intento estar-hi en contacte. Penso que s'ha de viure i gaudir d'aquestes petites coses que ens ofereix la vida perquè la vida, per molt llarga que sigui, sempre és curta, i l'hem d'assaborir al màxim!

Els valors que més admiro en el meu entorn són el respecte, la pau, l'empatia i l'amistat, per això intento sembrar aquests mateixos principis per allà on passo i que espero que la vida m'ho retorni positivament. Finalment, dir-vos que espero seguir gaudint dels fruits de la vida amb la vostra companyia, xurravins, i que malgrat la boira dels nostres dies, seguim caminant junts.

*"I així pren tot el fruit que et pugui donar
el camí que, a poc a poc, escrius per a demà.
Què demà mancarà el fruit de cada pas;
per això, malgrat la boira, cal caminar".
("Que tinguem Sort", Lluís Llach).*

INGRID SHILT DURAN

Em dic Ingrid, vaig néixer i créixer a Barcelona l'1 d'abril de 1977. Som dues germanes i els meus pares tenien un negoci d'hostaleria. Vaig créixer entre fogons i cassoles; segurament per això m'agrada tant menjar i, en especial el dolç..... Per a mi és irresistible!

Vaig conèixer a la meva parella quan jo tenia 21 anys. Ell vivia a Caldetes quan vàrem decidir viure junts; deixant la meva feina per començar una nova vida aquí al Maresme.

Vàrem obrir un negoci de menjars preparats; una petita botiga que es diu "*la Rostisseria de Montalpark*" a Sant Vicenç de Montalt. Al llarg d'aquests 13 anys d'ençà que vàrem obrir, he pogut conèixer a molts clients i clientes que setmana a setmana ens hem anat coneixent i amb els que mantinc una bona amistat.

L'any 2006 va néixer el meu fill Enzo. És un nen meravellós del qui em sento molt orgullosa pel seu caràcter i bondat.

M'agrada molt ballar i anar al gimnàs, faig zumba que m'encanta i em carrega d'energia. Adoro aquest mar, el nostre Mar Mediterrani i aquest poble que per mi és el poble més bonic de tot el Maresme.

Per acabar, vull agrair-vos a tots la vostra acollida. Gràcies a tots i a totes per estimar-nos tant!

LEONOR HERNÁNDEZ

Vaig néixer a Barcelona, ja fa temps (perdoneu que no us digui l'edat).

Els meus pares varen venir de molt petits de Múrcia i vaig créixer en un entorn humil, molt treballador i sobretot feliç i molt familiar. Sóc la tercera de vuit germans, una noia entre set nois.... Ja us podeu imaginar com va ser la meva infància, molt especial i divertida.

Em considero una persona extrovertida i molt treballadora. Diuen que sóc generosa, alegre i hiperactiva... però això ja m'ho diuen els altres.

Em vaig casar de ben joveneta i vaig tenir set fills que són la meva vida. L'any 1972 per motius de salut del meu marit, vàrem deixar Barcelona per anar a un poble ben petitonet: Sant Vicenç de Montalt. Realment és aquí on es pot dir que he viscut la meva vida. Vàrem venir amb cinc fills petits, el més gran tenia 5 anys i el més petit acabava de néixer. Al cap de poc temps, vàrem tenir dos més i aquests si que són santvicentins!!!

He tingut una vida de sacrificis per tirar endavant 7 fills meravellosos, però ha valgut la pena. Ha estat bonic veure'ls créixer i fer-se grans. I ara les meves alegries les porten els meus 14 néts. Els estimo i m'estimen com ningú!

Si sóc sincera, no vaig tenir temps de gaudir del poble, va ser quan em vaig quedar vídua que tot va fer un tomb i vaig començar a veure les coses i a viure d'una altra manera.

Sóc vocal de *l'Associació de la Gent Gran els Xurravins*, sóc membre de *l'ANC de Sant Vicenç* i vaig estar a les llistes d'ERC en unes eleccions. Aportar el meu gra de sorra a la millora del nostre dia a dia del poble m'apassiona i em dóna ànims per seguir endavant.

Qui em coneix però, sap que la meva passió és la cuina. Cuino, cuino i encara cuino més per oferir tot el que tinc i que la meva gent gaudeixi menjant. M'agrada compartir aquest moments amb la meva família i amb els meus amics.

Cal dir que el què més puc agrair a aquest poble, és la magnífica gent que he conegut i amb els que he compartit molts bons moments i alguna pena molt profunda. Per mi són amics ja per sempre més!

LOBNA EL HARRAK

Sóc la Lobna, tinc 16 anys i sóc d' origen àrab, però vaig néixer a Espanya.

De ben petita visc a Sant Vicenç de Montalt, on he crescut i on tinc els meus millors amics.

Tota la meva vida he practicat esport, he comprovat que em va molt bé, ja que sóc una persona molt activa i necessito bellugar-me molt.

He practicat patinatge, aikido, bàsquet, hockey, natació, vòlei platja, etc. i sempre estic disposada a provar esports nous, però hi ha una cosa que encara m'agrada més, i és..... ballar.

M'encanta ballar "*popping*", l'he après mirant vídeos i sempre vaig buscant balls nous per aprendre més i més.

Estudio 4rt d'ESO a l'Institut Esteve Albert, i quan acabi faré un cicle formatiu d'educació infantil, perquè sempre m'han agradat molt els nens.

Un somni que m'agradaria complir és poder ser actriu. Sovint vaig al cinema i sempre observo com interpreten els actors, m'encanta el cinema!

També m'agradaria poder viatjar i conèixer altres cultures diferents.

M'agrada sortir amb les meves amigues, anar al cinema, a la platja, etc, però sobretot no perdo cap ocasió per anar allà on hi hagi ball...

M'ENCANTA BALLAR!!

LOLITA PUIG

Em dic Lolita i vaig néixer a Sant Vicenç ara fa 61 anys. Sóc la gran de tres germanes i tota la meva vida he viscut aquí a Sant Vicenç.

Vaig anar a l'escola a Can Mansió amb la senyoreta Dominica i uns anys més tard, varen fer les noves escoles (actualment escola Sant Jordi). Llavors només hi havia la classe dels nens i la classe de les nenes, fins que vaig començar el batxillerat al Cor de Maria, a Mataró.

A casa nostra sempre ens ha agradat molt anar de càmping i des de ben jovenetes amb els meus pares varem recórrer molts pobles. Varem començar anant a Rupit, també Camprodon, la Vall d'Aran i després amb caravana vàrem conèixer Ordesa i el Pirineu Aragonés. Els següents anys vàrem visitar València, Alacant i Múrcia fins que van visitar un càmping a la Cerdanya al poble de Prullans i, ens vàrem enamorar tant dels seus paisatges que vàrem comprar-nos un mòdul i ens varem quedar allà definitivament.

Sant Vicenç ha canviat molt d'ençà que jo era petita. Tenia aproximadament uns 1500 habitants, ens coneixíem tots i el poble es concentrava al Casc Antic. Llavors només teníem un cinema que es feia al Delme, allà també es feien els festivals de fi de curs i des dels més petits als més grans tothom col·laborava.

He treballat durant 35 anys i ara tinc una invalidesa degut a les seqüeles de la polio que vaig patir de ben petita i per la qual he passat per algunes operacions degut a patologies que m'ha ocasionat la postpolio.

Ara que tinc més temps puc dedicar-me a les coses que treballant no podia fer. Faig punta de coixí i he començat a fer patchwork. També he volgut perfeccionar el català ja que a la meva època d'estudiant no s'ensenyava.

M'agrada molt el contacte amb la gent i per això col·laboro sempre que puc amb l'*Associació de Gent Gran els Xurravins* i amb *Montaltrek*, em fa sentir activa i em permet conèixer i relacionar-me amb la gent.

Aquí a Sant Vicenç sóc feliç.... M'encanta el meu poble!

MATILDE NAVARRO

Mi nombre es Mati. Nací en noviembre del 62 en un pueblecito precioso y pintoresco llamado Castril (Granada) donde viví una infancia muy feliz.

Soy la mayor de tres hermanas y madre de dos hijos maravillosos, Estefanía y Marc. Estoy muy orgullosa de ellos, son dos grandes personas que iluminan mi vida.

Vine a Cataluña (Tarragona) cuando tenía 10 años. Después viví en Badalona donde tenía un negocio y donde viví gran parte de mi vida.

En el año 2000 vine a Sant Vicenç de Montalt, junto con mis hijos. Aquí nos sentimos muy felices, al lado del mar, la montaña y cerca de la ciudad.

Afortunada de tener una gran familia y unos grandes amigos con los que reír y bailar (que me encanta). Viajo cuando puedo y tengo un trabajo con el que disfruto.

MONTSERRAT MOLIST

Sóc la Montserrat Molist, nascuda al barri gòtic de Barcelona a l'any 1933. Em varen batejar just darrera de l'Ajuntament, a l'església de la Mercè.

Sóc la quarta de 5 germans. Durant la guerra civil ens varem traslladar a viure a Caldes d'Estrac, a casa dels avis materns, atesa la proximitat de casa nostra al port de Barcelona que era bombardejat molt sovint. Quan tenia sis anys el pare va morir a l'estació del ferrocarril de Caldes en un dels pocs bombardejors a la població.

Vaig estudiar a Caldes i, més endavant, vaig començar a treballar a la única fàbrica tèxtil de la població que es deia Claspunt i on hi treballava molta gent de Caldes i de Sant Vicenç de Montalt. Quan plegava a la tarda anava a cosir a casa d'una tieta i, com que m'agradava molt cosir, cada any per carnaval em feia jo mateixa la disfressa. De més gran, vaig fer un curs de "Corte y Confección". També vaig començar a donar catequesi als més joves.

Als 24 anys em vaig casar amb en Joaquim Grau (santvicentí que vivia a la zona del passeig) i vàrem tenir 3 fills, dos nois i una noia.

A finals dels anys seixanta vaig tornar a donar catequesi fins l'any 2007, compaginant amb classes de labors i treballs manuals a l'escola parroquial Santa Maria de Caldes d'Estrac.

Quan els fills varen créixer, vaig estudiar un curs d'Estètica. Era una professió que em va agradar molt i la vaig exercir, tant a St. Vicenç com a Barcelona (en una perfumeria) des de l'any 1972 fins al 1993; any en què em vaig jubilar.

Des de l'any 1968 vivim a la Riera de Torrentbó de Sant Vicenç participant en tot el què podem.

Anem cada dia a dinar al menjador municipal, amb la Cristina i la Rocío, que cuiden de nosaltres esplèndidament.

SÍLVIA BUCH

Sóc la Sílvia Buch Grimal nascuda a Sant Vicenç de Montalt, néta de Cal Pintor i de Can Janet.

Des de petita m'ha agradat gaudir del poble, de les activitats que oferia i que en l'actualitat segueix oferint.

Són molts els records que tinc, però potser com a més significatiu i més coincidint amb el dia de la dona, va ser la creació, juntament amb les meves companyes d'escola, del primer equip de futbol femení del CF Santvicentí.

Altres records, és que des de fa 23 anys que col·laboro amb la Cavalcada de Reis, primer com a figurant i posteriorment ajudant en la seva organització. Quan vaig començar encara es feia conjuntament amb Caldes d'Estrac, llavors tenia 11 anys, i he viscut la creació de la nostra pròpia cavalcada, que ens els darrers anys, per mi, ha esdevingut un dels millors actes del poble.

També m'agrada molt la fotografia i viatjar. Sempre que tinc l'oportunitat intento visitar ciutats i pobles d'arreu i, gràcies a això, confirmar que tenim un poble magnífic.

A més a més de viure, fa 15 anys que treballo a l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt, primer com a monitora de lleure al casal d'estiu, després com auxiliar administrativa al Consultori de Montaltpark i finalment a les dependències de l'Ajuntament en les àrees de l'Oficina d'atenció al ciutadà, Gent Gran, Participació Ciutadana, Cultura i Festes i suport a la Biblioteca.

El millor de treballar en tots aquests àmbits, és que m'ha permès conèixer molta de les persones que formen el poble de Sant Vicenç i formar una petita part de la seva història.

M'acomio amb unes paraules de l'epíleg del llibre "Sant Vicenç de Montalt" escrites pel meu avi Antoni:

"La història del poble, però, continua.

Ha de continuar, forjant-la i modelant-la cadascú com més bé millor.

Per això, el que més, encaixa aquí, i valgui el mot, no és un comiat, sinó un Fins ara, habitants i amics de Sant Vicenç.....Adéu siau i a reveure!!!"